

ORTODOXIA PENTRU

№ 1 (23), Ianuarie '09

www.copilortodox.wordpress.com

Supliment al Revistei ORTHODOXIA, pentru copii, părinți și profesori
editat cu binecuvântarea **Prea Sfințitului Dorimedont, Episcop de Edineț și Briceni**

O, MINUNE, SFÂNTĂ MINUNE, NAȘTEREA DOMNULUI!

A sosit Nașterea Domnului! Cea mai dragă sărbătoare a noastră! Să ne înălțăm în cuget, prieteni, la Betleem, să iertăm toate supărările și să zburăm pe aripile gândului în peștera, unde, înconjurat de Îngeri, stă în iesle micul Hristos. O tăcere solemnă și sfântă domnește în cer și pe pământ.

În această noapte Cerul s-a unit cu pământul și lumea întreagă a încremenit într-un sfânt fior. Sfânta pace a Marii Nopti e luminată de o stea strălucitoare. Ea pătrunde lumea întunecată, căreia Hristos Cel născut îi dăruiește Viața Veșnică. Peste munți, dealuri, văi și păduri, orașe și sate s-a revărsat o lină bucurie.

Să ne grăbim și noi la Mântuitorul lumii, ca să intrăm cu inima deschisă și plină de lumină, în peștera tainică, unde întunericul nopții a fost prefăcut de Dumnezeuiescul Prunc în zi liminoasă. Să zicem și noi împreună cu Preasfânta Fecioara Maria, împreună cu sfântul Iosif și Îngerii Domnului, împreună cu simplitii păstori și înțelepții magi: "Slavă Ție, Mântuitorul nostru! Că Tu ai venit să ne împodobești sufletele noastre sărmame și să ne dai sens vieții noastre! Slavă Ție, Pruncule Hristos!"

Auziți? Tot universul Îi cântă slavă: și stelele minunate, și norii, și mările albastre, și pustiurile, și câmpiile, și pășunile, și munții, și găzele Domnului și animalele. Slavă Îi înalță toate puterile cerești și oamenii. Iar împreună cu Îngerii Îl slăvesc toți copiii lumii!

ICOANA NAȘTERII DOMNULUI

Despre evenimentele petrecute acum două mii de ani, aflăm din Evanghelie, din Sfintele Slujbe, dar și de pe icoanele Nașterii Domnului. Haideți să analizăm împreună una dintre acestea!

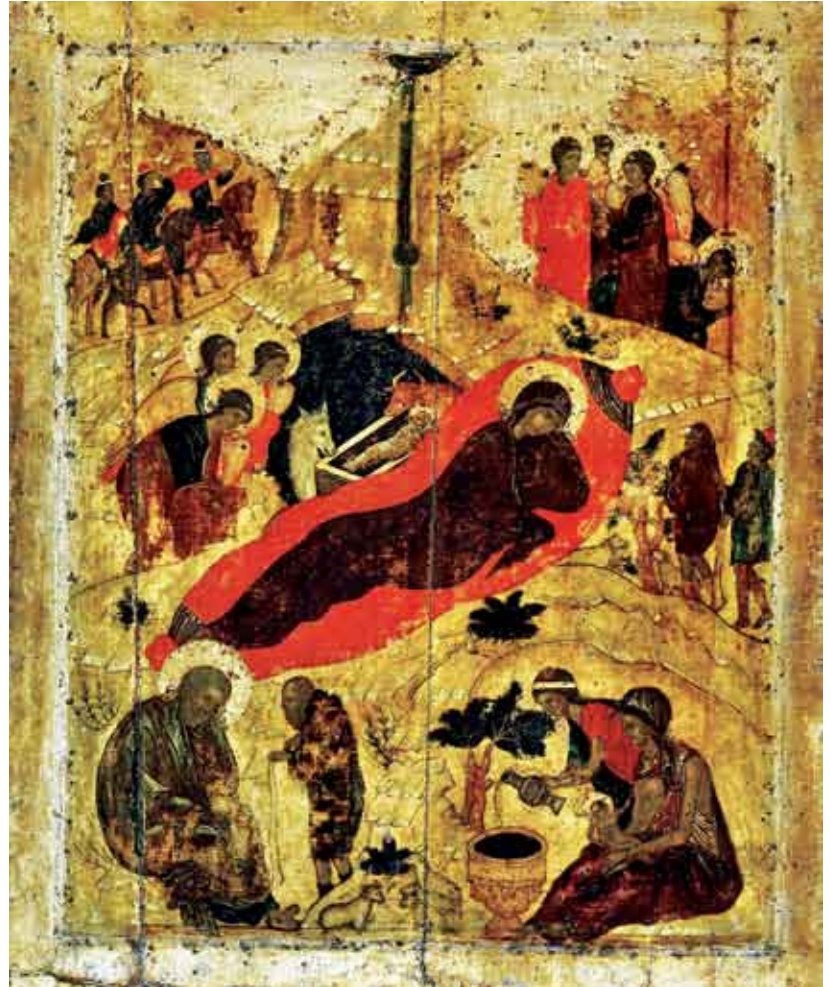

În centrul icoanei o vedem în primul rând pe Fecioara Maria, Născătoarea de Dumnezeu. Chipul ei ne atrage atenția pentru că este cel mai mare de pe această icoană. Și aceasta nu întâmplător, pentru că anume datorită Fecioarei Maria s-a produs această mare taină - venirea Domnului în lume.

Iar acum atrageți atenția la faptul că chipul Maicii Domnului este îndreptat nu spre Hristos, ci către noi. La prima vedere ar părea straniu, deoarece o mamă după naștere nu-și poate lua ochii de la copilul său, atât de minunat și de frumos i se pare, chiar cel mai bun din toată lumea! Însă înaintea noastră este o icoană, nu un tablou în care se redau evenimentele acelei nopți. Iar în icoană fiecare detaliu este încărcat de sens. Așa și chipul Maicii Domnului îndreptat către noi, cei ce privim icoana, ne vorbește despre faptul că de acum înaintea ea devine apărătoarea neamului omenesc, mijlocitoarea noastră și că ne putem adresa către ea în rugăciunile noastre.

Lângă Maica Domnului Îl vedem pe micul Hristos. El stă culcat nu în pătuc, ci în iesle. Ieslele sunt locul în care se pune hrana pentru animale. Mai țineți minte, copii, că Hristos s-a născut nu în palate regale, nici în casă bogată, ci în peșteră, acolo unde pe vreme rea, se adăposteau oile și taurii.

Figura Pruncului Hristos este cea mai mică de pe icoană. Este strâns înfășurat în scutece, nemișcat și pare neajutorat. Astfel iconograful vrea să ne comunice o idee foarte importantă: Fiul lui Dumnezeu vine în lume nu în măreția și lumina Sa, nu ca să I se închine și să-I slujească oamenii, ci ca El Însuși să le slujească lor, să-i mântuiască de moartea veșnică. Vine în tăcere și modest, aproape pe neobservate. Iată de ce figura lui Hristos este atât de mică. Însă anume asupra ei indică steaua de la Betleem, care i-a condus la Hristos pe magi. Vedeți deasupra capului lui Hristos este reprezentat

«Nașterea Domnului», icoană pictată de Andrei Rubliov

un semicerc. Aceasta este reprezentarea simbolică a cerului.

În ceruri strălucește steaua Bethleemului. Razele ei se coboară până la capul Pruncului și arată asupra Lui. De parcă ar zice: El este Cel care poate mântui oamenii de peire!

În partea de sus a icoanei, în dreapta și în stânga sunt reprezentați Îngerii. Ei aduc oamenilor marea veste despre Nașterea Domnului. Primii dintre oameni află despre aceasta păstorii. Numărul de păstori pe icoane poate varia. Pe icoana pe care o analizăm sunt doi. Capul lor este ușor ridicat - ei ascultă Îngerul, care le comunică minunata veste. Un păstor mai în vârstă, îmbrăcat în pici este reprezentat lângă Iosif Logodnicul.

În stânga îi vedem pe magii, care vin după stea. Sunt trei, cu căciuli și straie de călători. Au făcut o cale lungă pentru a-L găsi pe Hristos, a I se închina și a-I aduce

darurile sale: aur, tămâie și smirnă. Magii sunt pictați separat de păstori pentru că aceștia reprezintă popoarele păgâne, iar păstorii - pe iudei. Și iată că aceste popoare care până acum au trăit după legile și tradițiile lor, acum vin la Hristos. El îi unește, punând începutul unui nou neam omenesc - creștinii.

Și, în sfârșit, în partea de jos a icoanei este reprezentată spălarea Pruncului Hristos, săvârșită de două femei. Această scenă de pe icoană este la fel simbolică. Prin ea se arată că Fiul lui Dumnezeu a venit în lume ca un om adevărat și este gata să treacă prin tot ce este firesc oricărui om, desigur, în afară de păcat.

Iată, prieteni, că și noi, asemeni magilor, am făcut o mică călătorie, analizând icoana Nașterii Domnului.

Vă felicităm cu minunata Sărbătoare a Nașterii Domnului, dragi băieței și fetițe! Să vă aibă Domnul în paza Sa!

CUVÂNT LA NAȘTEREA DOMNULUI

O noapte curată, în care a venit Precuratul să ne curățească! Să ne fie auzul curat, și privirea ochilor pură, și simțurile inimii sfinte, și cuvântul sincer. Căci această noapte este noaptea împăcării; pentru aceasta nimeni să nu se mânie pe fratele său și să nu-l supere. Această noapte a dăruit pace întregii lumi, așadar: nimeni să nu amenințe; este noaptea Celui mai Bland: nimeni să nu fie necruțător; este noaptea Celui mai Smerit: nimeni să nu se mândrească. Astăzi e ziua bucuriei - să nu ne răzbunăm pentru supărări; astăzi e ziua buneii voiri — să nu fim nemiloși...

Astăzi Dumnezeu a venit la păcătoși — să nu te înalți cuviosule înaintea păcătosului! Astăzi Cel mai bogat a sărăcit pentru noi; invită-l pe cel sărac la masa ta. Astăzi am primit un dar pe care nu l-am cerut; să dăm așadar milostenie celor care cer de la noi.

Astăzi Dumnezeu a pus pe Sine pecetea omenirii, ca omenirea să se împodobească cu pecetea Dumnezeirii...

Cuviosul Efrem Sirul

ÎNVĂȚĂTURI DE FOLOS DE LA SFINȚII PĂRINȚI

Pentru a ne mântui, trebuie să ne smerim, pentru că pe un mândru chiar de l-ai pune în rai cu forța, el și acolo nu-și va găsi liniștea, va fi nemulțumit și va zice: «De ce nu sunt pe locul cel dintâi?» Însă sufletul smerit e plin de dragoste și nu caută întâietate, tuturor le dorește binele și de toate este mulțumit.

*** **

Un om a plecat în pădure după lemne. Ostenit de muncă, se culcă sub un stejar să se odihnească și, privind de jos la crengile stejarului pline de ghinde mari, se gândi: «Ar fi fost mai bine dacă pe stejar creșteau bostani». Cu aceste gânduri închise ochii și, deodată o ghindă îi căzu drept în frunte. Atunci omul nostru zise: «Am greșit, Domnul e mai deștept decât mine și bine a rânduit ca să crească pe stejar ghinde și nu bostani».

Cuviosul Siluan Atonitul

Îndreptează cu bărbăție ceea ce trebuie de îndreptat. Numai din curăția inimii poate izvorî o rugăciune adevărată către Dumnezeu. Curăția inimii, învingând luptele inimii, pregătește inima în locurile de odihnă ale Fiului lui Dumnezeu.

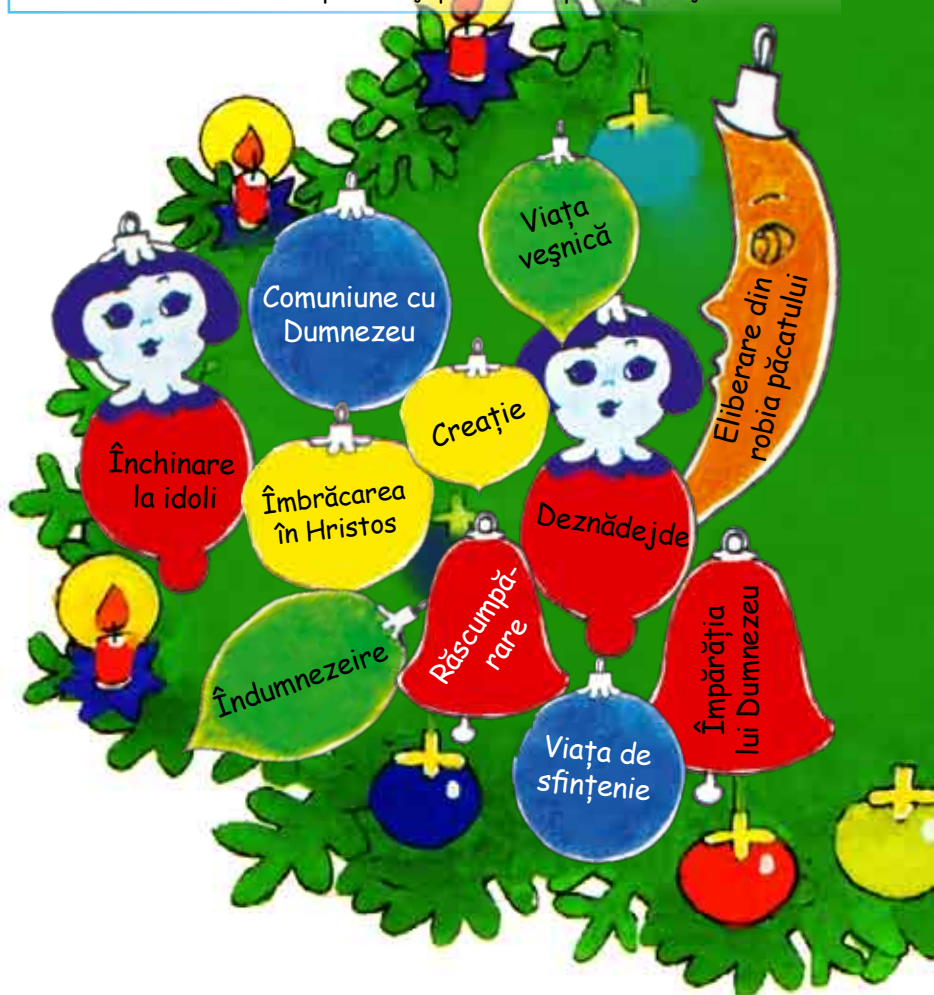
Cuviosul Efrem Sirul

Cum se sărbătorește Nașterea Domnului?

Iisus Hristos ne-a arătat calea spre mântuire prin dragoste pentru aproapele, milostenie și compătimire. De aceea creștinii sărbătorește Nașterea Domnului, făcând fapte bune de milostenie. Pe timpuri în această zi cei mai bogați considerau o datorie să le ajute celor săraci, celor fără adăpost, celor bolnavi și orfani. Pentru copii se organizau acțiuni de caritate, spectacole cu daruri.

Mântuirea este...

Mântuirea înseamnă redobândirea stării de sfințenie a omului. Ea este darul lui Dumnezeu prin Iisus Hristos, Care S-a jertfit pentru răscumpărarea noastră, luând asupra Sa păcatele noastre. Mântuirea urmează a fi dobândită de noi prin îndeplinirea poruncilor creștine. În Sfânta Scriptură starea de mântuire este exprimată și prin alte expresii. Găsește-le:

Pelerinaj la Bethleem

BAZILICA NAȘTERII DOMNULUI – LĂGĂNUL LUI HRIȘTOS

Bethleemul se află nu departe de Ierusalim, la vreo 10 km. depărtare la sud. Pe hărțile în limba rusă este indicat ca Beit-lehem, ceea ce în traducere înseamnă «Casa pâinii», iar pentru orice creștin desigur este «Casa Pâinii». Orașul regelui David, patria lui Hristos. Iată și dealurile calcaroase ale Iudeii, pe care își pășteau turmele acei păstori, cărora li s-au arătat îngerii și le-au adus vestea Nașterii lui Hristos (în imagine vedeți partea sudică a Ierusalimului, Bethleemul fiind mai spre dreapta. La orizont se vede vârful tăiat al unui munte - este Irodionul, cetatea lui Irod cel Mare). ▼

Cea mai importantă și mai scumpă sfințenie a orașului este peștera în care s-a născut Pruncul Iisus. Deasupra peșterii se află biserica Nașterii Domnului - cea mai veche biserică din Palestina. Prima biserică cinstită de credincioși drept loc al Nașterii Domnului, a fost construită în anii 330, la porunca împăratului Constantin cel Mare. În peștera unde s-a născut Hristos se află steaua de argint, pe care, în limba latină stă scris "Aici s-a Născut Iisus Hristos" și, de care, fiecare pelerin se poate apropia să o atingă cu mâna ori să-și sfințească o cruciuliță sau un alt obiect în gaura din mijlocul stelei de argint. ▼

Bazilica Nașterii Domnului astăzi. Porțile smereniei - intrarea centrală în bazilică. ▼

Dacă ne apropiem, vedem mai bine zidul puternic al bazilicii, care a fost de nenumărate ori reconstruit și care, în exterior, arată ca o adevărată cetate. Este una dintre cele mai vechi construcții creștine din Țara Sfântă, care datează din perioada bizantină și care a rezistat multor invazii. Este interesant faptul că în 614, când perșii au invadat Bethleemul și au distrus tot ce întâlneau în cale, ei au cruțat bazilica din cauza că pe frescă au văzut magii... Anul 614 este începutul căderii puterii bizantine și anul în care s-au sfârșit mucenicește mulți creștini din Bethleem. ▼

În această biserică, după cum vedeți, nu poți intra fără să te apleci. Vedem bine în imagine că intrarea veche a fost micșorată. Aceasta s-a întâmplat în perioada invaziilor pentru a împiedica intrarea în biserică a călăreților pe cai. ▼

Așa arăta bazilica Nașterii Domnului cu o sută de ani în urmă, de fapt până în prezent aproape nimic nu s-a schimbat, doar cimitirul a fost separat cu un gard. ▼

Apropiindu-ne de intrare, vedem acest loc așa: ▼

Icoana Maicii Domnului de la Bethleem, reproducție. Icoana este pictată în stil rusesc, deși în Rusia este puțin cunoscută. Aici este cinstită drept făcătoare de minuni. ▶

Cum credeți ce vedem în imagine? Este pridvorul bazilicii Nașterii Domnului, prin această ușă putem ieși în curte. ▼

❄️ *Hristos se naște, slăviți-L!* ❄️

Să intrăm înăuntru. Iată clasică bazilică bizantină, care are mai mult de o mie cinci sute de ani. Vedere de la intrare spre altar. ▼

Pe pod vedem bărnele mari și groase, foarte vechi și ele. ▼

O parte a actualei podele este acoperită. Dacă o descoperim, vedem la o adâncime de aproximativ jumătate de metru, rămășițele vechii podele bizantine, ornamentată cu mozaic. ▼

◀ Așa bizantinii au înfrumusețat podelele bazilicii Nașterii Domnului cu aproximativ o mie cinci sute a de ani în urmă. Astăzi acestea arată mult mai simplu.

Să ne apropiem de altar. Iconostasul este executat în stil grecesc dintr-un lemn de culoare închisă, datând aproximativ din sec 17-18. ▼

Observați o parte din vechile mozaicuri pe un perete, celelalte sunt tencuite și vopsite. ▼

Peștera Nașterii Domnului nu este unica în Bethleem. Chiar sub bazilică, se mai află alte câteva peșteri. Ce se află în ele? Întâi de toate morminte din perioade diferite și nu numai. Mai sunt și biserici subterane cu altare foarte vechi, dintre care unul datând cu sec. al IV-lea. Iată o imagine a intrării în una din aceste peșteri (aflată în preajma clopotniței bazilicii Nașterii Domnului): ▼

Iar peșterile arată așa: ▼

În sfârșit am ajuns și la intrarea în peștera Nașterii Domnului. Sus, deasupra intrării vedem o icoană a Maicii Domnului în ferecătură de argint, cinstită drept făcătoare de minuni. ▼

Suntem în peșteră, chiar sub altar. Peștera este destul de încăpătoare. Pereții și plafonul sunt, în mare parte, căptușiți cu stofă, mai sunt și icoane de dimensiuni mari, pictate pe pânză. În partea stângă se află locul în care s-a născut Hristos, iar la dreapta - locul unde au stat ieslele. Totul este simplu, niciun fel de «lux», domnește o atmosferă «familială». ▼

În acest loc a fost pus în iesle nou-născutul Iisus. Astăzi ard lumini în candelă, amintindu-ne despre aceasta. Se spune că ieslele au fost de piatră și că, în prezent sunt acoperite de lespeda de marmură. ▼

După bazilică, la răsărit, se află câmpia Păstorilor, locul unde îngerul le-a vestit păstorilor despre Nașterea Mântuitorului. Cândva aici se afla o biserică, din care, până astăzi, a rămas doar o parte. Dar și așa aici se săvârșește zilnic Sfânta Liturghie. ▼

Tatiana GOROH

Milostenia

Lându-se de mâini, prietenele Lena și Natașa, au pornit în grabă spre școala duminicală. Fetițele nu s-au văzut o vară întreagă, de aceea cu bucurie își împărtășeau noutățile și impresiile de vacanță. Cu o neprefăcută încântare povestea Natașa cum a petrecut împreună cu mama o lună la mănăstire, că a citit viața cuvioasei mucenice Elizaveta, care a impresionat-o foarte mult. Se părea că Natașa putea vorbi ore în șir despre această sfântă, însă deodată ea tăcu...

La intersecție, ușor legănându-se, un bărbat încruntat cerea milostenie. Oamenii treceau pe lângă el fără ai da atenție.

– Iarăși a venit acest bețiv! Întotdeauna stă aici. Mama zice că unora asemenea lui nu trebuie să le dăm milostenie, pentru că oricum își vor lua de băut. Și în genere, trebuie să-i ocolești, ca să nu te umpli de vreo boală de la ei. Hai să traversăm mai repede pe partea cealaltă, - a zis Natașa și fugi.

Și Lena la început se gândi să fugă după ea, însă ceva o opri. Încet și timid fetița se apropie de bărbat. Cerșetorul, de la care izbitor de tare mirosea a vodkă, o trecu pe Lena fugitiv cu privirea.

– Vă pot ajuta cu ceva? - întrebă fetița.

– Să-mi ajuți?! - se miră cerșetorul. Deja nimeni nu mă mai poate ajuta! Sunt un biet pierdut! ... Nu am pe nimeni și nimic!

– Nu-i adevărat, aveți! - l-a contrazis Lena. Îl aveți pe Domnul și pe Precurata Lui Maică. Ei vă iubesc. Trebuie doar să-I rugați să vă ajute, - îl privi sigură Lena în față. Când eram mai mică, continuă Lena, eu și cu tata am făcut un accident. Am stat mult timp fără cunoștință și puteam să mor. Dar mama și cu bunica s-au rugat din toată inima Domnului și Maicii Domnului și eu am supraviețuit. După acel tragic accident am rămas fără degetul mic de la mâna dreaptă. Și Dumnezeuastră rugați-vă. Domnul numaidecât vă va ajuta.

– Nu m-am rugat încă nicodată, numai am păcătuit, - suspină cerșetorul.

– În apropiere se află o biserică, în care găsiți icoana Maicii Domnului "Potirul nesecat", despre ea ne-au povestit la școala duminicală. Un om pe nume Ștefan bea atât de mult, încât i-au paralizat picioarele. Odată i s-a ivit în vis cuviosul Varlaam și i-a poruncit să meargă în orașul Serpuhov și să se roage înaintea acestei icoane, prezicându-i că numai după aceea va înceta să mai bea și se va vindeca. Fără bani și cu picioarele bolnave, se porni în genunchi Ștefan la drum. Ajungând la mănăstire și rugându-se, el se vindecă definitiv... Să mergem la biserică, - îl rugă Lena.

– Fie și așa, să mergem... - i-a răspuns cerșetorul, întinzându-i mâna. Lena i-a pus cu încredere mânuța ei într-a lui.

Când cerșetorul se aplecă să-i sărute mânuța, două lacrimi fierbinți alunecă în palma fetiței.

Trecură anii... Lena și Natașa au crescut, s-au căsătorit. Natașa a născut o fetiță, iar la Lena lucrurile mergeau nu prea bine. Soțul ei Leonid a început să bea. Discuțiile nu-l convingeau. El însuși nu era bucuros, uneori chiar plângea la bucătărie ca să nu-l vadă nimeni, însă nu-și putea înfrânge neputința.

Familia lor se distrugea. Însă într-o zi vecina îi sfătui pe Lena și Leonid să meargă la mănăstire, la starețul Alipie.

– Am auzit de la niște oameni buni, spunea sigură ea, că pentru rugăciunile starețului, chiar și cel mai amărât bețiv, se lasă de băut.

Așa au și făcut. Numai că soțul Lenei plecă singur. Lenei nu i-au dat zi liberă de la sevice.

Întors de la mănăstire Leonid era de nerecunoscut. Se lăsă de băut, a început să se roage și să meargă la biserică. În curând Lena a aflat că așteaptă un copil. Atunci soții au decis să meargă la mănăstire și să-i mulțumească starețului Alipie.

Părintele Alipie avea în ziua aceea mulți vizitatori. Apropiindu-se de el, Lena întinse palmele pentru a cere binecuvântare. Atunci un val de emoții inexplicabile o cuprinsă. Privirile lor se întâlniră. Ceea ce s-a întâmplat în câteva clipe i-a mirat pe toți. Starețul a îngenucheat, a luat mâinile Lenei și năpădit de lacrimi, a început să le sărute.

Putea oare Elena să presupună că starețul Alipie, care i-a vindecat soțul de beție, este cerșetorul de la intersecție din copilărie? Și putea oare starețul să uite ochii și mâinile acelei fetițe, care l-a salvat cândva de veșnica pieire?!

Sfânta umbră

Cândva tare demult trăia un sfânt. Avea o viață atât de curată încât și îngerii se mirau și se coborau din ceruri ca să vadă, cum poți să trăiești pe pământ și să te asemeni atât de mult lui Dumnezeu. Iar el trăia simplu, răspândind în jurul său binele, așa cum steaua își împrăștie lumina, așa cum floarea își emană aroma, fără a observa aceasta. Fiecare zi din viața lui era plină de bunătate și iertare. Niciodată nu vorbea despre aceasta, însă prin zâmbetul său, prin bunăvoința lui, prin toate binele se exprima.

Și I-au spus îngerii lui Dumnezeu: "Doamne dăi darul facerii de minuni. Sunt de acord, însă întrebați-l pe el ce-și dorește - a răspuns Domnul". Și l-au întrebat îngerii pe sfânt: "Ai vrea cu o atingere a mâinii tale să vindeci bolnavii?" "Nu, - le-a răspuns sfântul. Mai bine Domnul să facă minuni". "Poate ai vrea să ai darul cuvântului, cu puterea căruia să întorci păcătoșii pe calea adevărului și binelui?"

"Nu, - a zis sfântul, - atrăgând atenția altora asupra mea, îi voi îndepărta de Dumnezeu, - însă Domnul are multe mijloace pentru a Se proslăvi". "Atunci ce ai vrea, - l-au întrebat îngerii.

Sfântul le răspunde zâmbind: "Ce să vreau? Să nu mă lipsească Domnul de mila Sa! Având mila Domnului totul voi avea".

Îngerii însă continuau să insiste: "Totuși

trebuie să ceri un dar al facerii de minuni sau ți-l vom da cu de-a sila".

"Bine, - a răspuns sfântul, - vreau să fac binele așa, încât să nu văd". Jenați de o asemenea rugămintă, îngerii au început să se sfătuiască între ei și au rămas la ideea ca umbra sfântului, care este la spate nevăzută de el, să aibă putere vindecătoare pentru bolnavi, să mângâie scârbele și durerile oamenilor.

Așa și a fost. Când trecea sfântul, umbra lui se reflecta la spate și prin părțile lui, acoperea cu verdețea cărările bătătorite, împodobește cu flori plantele ofilite, întorcea apa izvoarelor secate, proștepește fețele palide ale micuților și o lină bucurie maicilor îndurerate. Iar sfântul își trăia viața mai departe ca și înainte, răspândind binele, fără ca să știe despre aceasta.

În aceste pagini găsiți materiale didactice pentru lecțiile dumneavoastră de religie pentru școli normale sau duminicale.

duminicală

Povestire despre Nașterea Domnului și Închinarea magilor

Planul. Viața Maicii Domnului pe lângă templul din Nazaret; porunca despre recensământ; călătoria la Bethleem și popasul în peșteră. Arătarea Îngerului păstorilor și cuvintele lui; arătarea mulțimii de Îngeri; cântarea lor. Închinarea păstorilor; demonstrarea imaginilor și repetarea. Ivirea stelei; călătoria magilor și închinarea lor. Întoarcerea magilor șiuciderea pruncilor. Repetarea materialului în baza întrebărilor și alcătuirea unei povestiri coerente.

Copii, se apropie sărbătoarea Nașterii Domnului. Știți cu toții că Iisus Hristos s-a născut pe pământ din Fecioara Maria. Până la 14 ani ea trăia la templu, iar apoi la ruda sa - bătrânul Iosif în orașul Nazaret. Iosif și Fecioara Maria erau de origine din orașul Bethleem. În acea vreme regele dori să numere și să înscrie toți oamenii care locuiau în țara lor, de aceea a poruncit ca fiecare să vină în orașul său de baștină pentru a se înscrie. Împlinind porunca regelui Iosif și Fecioara Maria au fost nevoiți să meargă din Nazaret la Bethleem. În acele zile Bethleemul era supraplin de lume, așa că Iosif și Fecioara Maria nu și-au putut găsi o gazdă și au rămas să înnopteze într-o peșteră, unde pe vremea rea, păstorii își adăposteau turmele.

? Din cine s-a născut pe pământ Iisus Hristos? Unde a trăit Fecioara Maria până la vârsta de 14 ani? Unde a trăit după aceea? De unde proveneau Iosif și Fecioara Maria? Ce-a vrut să facă regele? Ce poruncă a dat? Unde a trebuit să meargă Iosif și Fecioara Maria? De ce nu și-au găsit un loc în casă? Unde au rămas să înnopteze? Pentru ce se folosea peștera în vreme rea?

În această noapte păstorii își pășteau turmele. Deodată un Înger li s-a arătat. Păstorii s-au înspăimântat. Iar Îngerul le-a vorbit lor: "Nu vă temeți; vă voi spune o mare bucurie pentru toți oamenii: astăzi la Bethleem s-a născut Mântuitorul; Domnul Hristos. Mergeți la peșteră și veți vedea Pruncul înfășat; El stă în iesle".

În timp ce Îngerul le vorbea păstorilor, în jurul lor s-a adunat mulțime de Îngeri. Ei cântau această cântare: "Slavă Domnului din ceruri, și pe pământ bucurie, pentru că Domnul le-a dat oamenilor mila Sa". În limba veche bisericască aceste cuvinte se citește așa: "Slavă întru cei de sus

lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire". Aceste cuvinte le auziți în biserică la vecernie. Acum știți cine le-a spus pentru prima dată și când.

? Unde se aflau păstorii când Iosif și Fecioara Maria înnoptau în peșteră? Cine li s-a ivit păstorilor în câmp? Ce le-a spus Îngerul? De ce le-a spus să nu se teamă? Cine s-a născut la Bethleem? Unde Îngerul le-a poruncit păstorilor să se ducă? Pe Cine le-a spus Îngerul că Îl vor găsi? Unde era Pruncul? Știți voi oare ce sunt ieslele? Cine s-a mai ivit în timp ce Îngerul vorbea cu păstorii? Ce cântare cântau Îngerii? Cum sună în limba veche bisericască? Unde ați mai auzit această cântare? Când?

Îngerii au zburat în ceruri, iar păstorii au zis unul altuia: "Să mergem la Bethleem și să vedem ce s-a întâmplat". Ei au mers la peșteră, au văzut-o pe Fecioara Maria, pe Iosif și pe Prunc în iesle, I s-au închinat lui Iisus Hristos și au spus ce au auzit de la Îngeri.

Aici ar trebui să demonstrați imaginea închinării păstorilor, iar elevii să găsească singuri personajele și situațiile.

? Unde au zburat Îngerii? Ce au spus păstorii? Pe cine au văzut în peșteră? Ce au făcut?

Când s-a născut Iisus Hristos, pe cer a apărut o stea mare, pe care oamenii până atunci nu o mai văzuseră. Învățații de atunci sau magii, cum li se spunea, au văzut această stea și s-au gândit că s-a născut pe lume un nou rege. Magii trăiau departe de Bethleem, dar totuși au dorit să se închine noului Împărat. Ei au mers într-acolo unde indica steaua și au ajuns la regele iudeu Irod. Și l-au întrebat pe Irod unde s-a născut noul rege al iudeilor. Irod s-a speriat că se va revolta poporul și a chemat la sine cărturarii iudei și i-a întrebat, unde s-a născut Iisus Hristos. Cărturarii știau din cărți că Hristos se va naște în orașul Bethleem și i-au spus lui Irod despre aceasta. Atunci Irod s-a gândit să-L omoare pe Hristos. El i-a chemat pe magi și le-a zis: "Mergeți și aflați despre Prunc și când Îl veți găsi, să veniți și să-mi spuneți și mie, să mă închin și eu Lui". Magii au pornit, iar steaua îi conducea. Iosif și cu Fecioara Maria deja se mutaseră în casă. Steaua s-a oprit deasupra acelei case. Magii au intrat și I s-au închinat lui

Iisus Hristos, aducându-I daruri.

Aici trebuie să demonstrați și să explicați imaginea cu închinarea magilor.

? Ce a apărut pe cer când s-a născut Iisus Hristos? Cine a văzut această stea? Cum se numeau oamenii învățați? Ce s-au gândit ei? Ce au vrut să facă magii? Unde au plecat? La cine au ajuns? Cum se numea regele iudeu? Ce s-a întâmplat cu el? De ce s-a speriat el? Pe cine a chemat regele? Despre ce i-a întrebat pe cărturari? De unde cărturarii iudei știau că Hristos se va naște la Bethleem? Ce a vrut să facă regele? Ce le-a spus magilor?

Magii vroiau să se întoarcă la Irod și să-i spună unde l-au găsit pe Iisus Hristos, însă Dumnezeu le-a descoperit că Irod vrea să-L omoare pe Mântuitorul. De aceea magii s-au întors acasă pe altă cale. Irod a văzut că magii l-au mințit, s-a supărat și a poruncit ca să fie uciși în Bethleem toți băieții până la doi ani. Soldații, la porunca lui Irod au ucis mulți copii, însă pe Iisus Hristos nu. În timp ce Irod îi aștepta pe magi Iosif, Fecioara Maria împreună cu Iisus au plecat din Bethleem.

? La cine au vrut să meargă magii? Ce le-a descoperit Dumnezeu? Cum ei au plecat acasă? Ce a văzut Irod? Ce a poruncit el soldaților? Ce au făcut soldații? De ce ei nu L-au ucis pe Iisus Hristos?

După aceasta se face o repetare de legătură a povestirii profesorului. Desigur copiii nu pot repeta atât de coerent povestirea în întregime și nici nu trebuie. Pentru că scopul lecției este înțelegerea de către copii a sensului sărbătorii Nașterii Domnului și el poate fi considerat atins dacă elevii vor da răspunsuri la întrebările propuse aici.

În această zi de sărbătoare și voi, copii, vreți să-L slăviți pe Hristos. Noi Îl slăvim pentru că s-a născut pe pământ și ne-a mântuit. Pentru a sărbători mai bine această mare sărbătoare, noi postim pe perioada postului, numit *Postul Nașterii Domnului*, iar ziua înainte de sărbătoare se numește *ajun*. Zilele după sărbătoare la fel se respectă în bunăcuviință și sfințenie, păstrând solemnitatea sărbătorii. Cei care se împodobesc și se îmbată în aceste zile de sărbătoare, procedează foarte rău.

Părintele duhovnic

Așa cum în orice familie capul ei este tatăl, așa și în familia bisericească (ea se numește parohie) cel mai mare este preotul. Prin el Domnul ne dă hrana duhovnicească: Sfânta Împărtășanie, dezlegarea păcatelor, predica, sfaturi și de aceea noi îl numim părinte, adăugând la aceasta numele preotului: părintele Vladimir, părintele Nicolae ș.a.m.d. În tradiția rusă preotul mai este numit familial "batiuška". Credincioșii își aleg dintre preoți un părinte duhovnic, iar ei pentru preot devin fii duhovnicești. Duhovnicul nu numai îți va da un sfat la vreme potrivită, dar și te va binecuvânta pentru o faptă sau alta, pentru călătorie sau în cazul unor schimbări mari în viață, chemând asupra noastră în ajutor harul Duhului Sfânt.

Ce este binecuvântarea?

Din cele mai vechi timpuri în Biserică există tradiția de a cere binecuvântare atunci când ne întâlnim cu un preot. Cum se face? Apropie-te de preot și punând palma dreaptă peste stânga, adresează-te cu cuvintele: «Părinte, binecuvântați» sau «Binecuvântați, părinte (numele)». Preotul va face asupra ta

semnul crucii și va pune mâna sa în palmele tale, pe care va trebui să o săruți ca pe mâna Mântuitorului. În Taina Preoției fiecărui preot i se dă o putere deosebită. Iată de ce pentru credincioși este atât de importantă binecuvântarea preotului. Prin el și nouă ni se dăruiește harul lui Dumnezeu.

Cine sunt pelerinii?

Cuviinciosul obicei de a călători la locurile sfinte a apărut demult. Străinii, cum se numeau pe atunci, plecau în lunga călătorie la Ierusalim pentru a se închina la locurile sfinte, unde s-a născut, a propovăduit și a primit moartea Hristos.

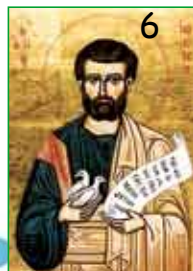
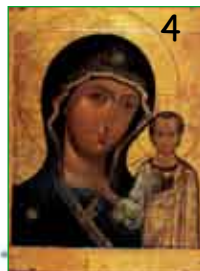
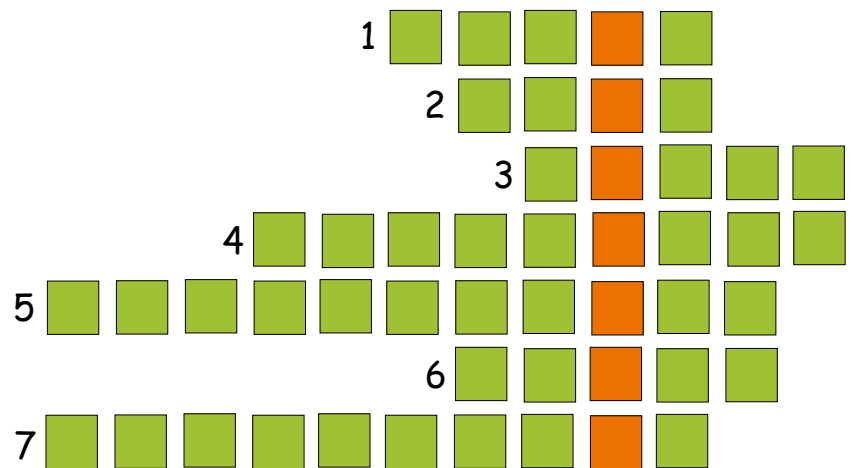
Cuvântul *pelerin* provine de la latinescul *peregrinus*, care semnifică a parcurge, a merge departe. *Peregrinus* înseamnă călător, cel ce se duce într-o țară străină și se stabilește acolo pentru un timp. Pelerinii sunt oamenii care călătoresc la locurile sfinte pentru a se ruga, a se pocăi sau a mulțumi Domnului pentru mila Sa.

Magii se grăbesc să se închine Pruncului și Maicii Lui, însă drumul e lung și magii s-au rătăcit în pustiu. Ajută-le să ajungă la Bethleem.

Dezleagă integrama și află cum se numește imnul închinat Maicii Domnului și Sfinților

1. Autor de imne adresate Maicii Domnului și Mântuitorului, numit Melodul. 2. Primul iconograf, care a pictat icoana Maicii Domnului cu Pruncul. 3. Împărat și proroc, din vița căruia se trage și Fecioara Maria. 4. Icoana Maicii Domnului "Călăuzitoarea". 5. Piesă din veșmântul Maicii Domnului. 6. Logodnicul Fecioarei Maria. 7. Cum am spune altfel la "mai sfântă decât heruvimii și serafimii", la fel, mai este și sinonimul unui obiect purtat de episcopi la piept.

ÎNVAȚĂ SĂ IUBEȘTI!

Domnul ne-a spus să ne iubim unii pe alții. Unde este dragoste, acolo este și bucurie. Atunci când te superi și vrei să spui ceva rău, străduiește-te să taci sau să spui ceva de bine. Este foarte greu, dar îți va ajuta rugăciunea. Pentru toate faptele bune Domnul îți va da puteri. Dacă nu te vei reține, Îl vei întrista pe Domnul, îl vei supăra pe aproapele, vei începe o ceartă, iar după aceea numaidecât vei regreta pentru aceasta. Iar dacă nu vei asculta de gândul cel rău, îți va fi atât de ușor în inimă! De parcă te-ai fi pomenit într-o grădină primăvara: în jur flori mirositoare, ciripit de păsări, murmur de izvor... Căci ai împlinit porunca Domnului. Iar dacă se supăra pe tine? Nu te mânia drept răspuns. Ține minte, cuvântul bun face minuni.

MILUIEȘTE-MĂ

«Miluiește-mă» - este un cuvânt scurt, dar care încapă în sine o mare de dragoste pentru oameni, pentru că acolo unde este milă, sunt toate bunătățile. Chiar și atunci când nu ești în biserică, spune «Miluiește-mă», spune în gând, spune în inimă. Domnul îi aude și pe cei care tac. Pentru aceasta nu este nevoie de loc, ci mai întâi de o stare a sufletului.

Sfântul Ioan Gură de Aur

DOMNUL SĂ NE AJUTE ÎN TOATE

Să-L aveți pe Domnul ajutor în toate, nu contați pe mintea și puterile proprii, considerați-vă ultimii unul față de altul și aveți dragoste în Domnul, și smerenie. Să nu fie cineva dintre voi superioară celorlalte, ci fiecare să se considere ultima, și pe toate surorile să le credeți mai bune decât sine. Nu vă iutați la viciile altora și nu judecați și atunci pacea Domnului va fi asupra voastră!

Cuviosul Macarie de la Optina

Care dintre aceste obiecte liturgice simbolizează steaua și ieslea din Betleem? Folosește sirul de litere și află denumirea acestor obiecte.

țzdkvieaza .....
siascvdo .....

Dar cum se numesc celelalte obiecte liturgice?

ȘCOALA RUGĂCIUNII

Rugăciune către sfântul, a cărui nume porți

Alexandru, Olga, Andrei, Mihail, Tatiana... Fiecare dintre noi poartă un nume. Dar tu îți-i minte în cinstea cui ai fost numit?

Împreună cu numele, omului i se dă și un ocrotitor ceresc - un sfânt pe care îl cheamă ca și pe tine. Sfântul, al cărui nume îl porți se roagă înaintea lui Dumnezeu pentru tine, iar ziua lui de pomenire este o zi deosebită pentru tine!

Amintindu-ți de sfântul al cărui nume îl porți, adresează-te către el cu rugăciunea: **Roagă-te lui Dumnezeu pentru mine, sfinte (numele), căci cu osârdie alerg către tine și mă rog ție, grabnic ajutător și rugător pentru sufletul meu.**

Rugăciune pentru sănătatea și mântuirea celor vii

Domnul ne-a poruncit să ne rugăm unii pentru alții. Și dacă îi dorești omului binele, trebuie neapărat să te rogi pentru el!

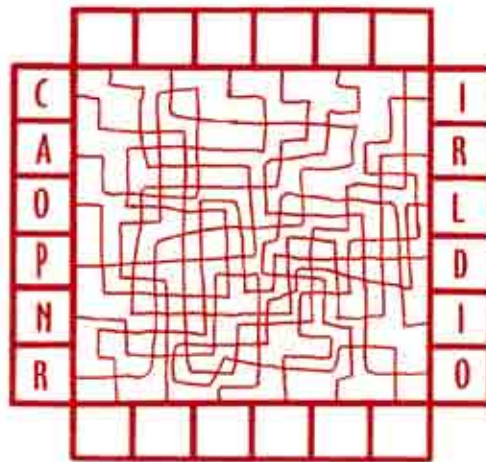
Nici nu ne dăm seama cât bine poate face o rugăciune sinceră! Încearcă să te rogi în fiecare zi pentru apropiații tăi:

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe duhovnicescul meu părinte (numele), pe părinții mei (numele lor), frații și surorile, rudele, prietenii, apropiații mei (numele lor) și pe toți dreptmăritorii creștini

Rugăciune pentru răposați

Nimeni dintre oameni nu trăiește veșnic pe pământ. Mai devreme sau mai târziu viața omului ia sfârșit. Însă sufletul fiecăruia dintre noi este nemuritor. La fel cum ție îți trebuie pentru existență hrană și îmbrăcăminte, la fel și cei răposați au nevoie de rugăciune.

Odihnește, Doamne sufletele adormiților robilor Tăi (numele) și le iartă lor toate greșalele cele de voie și cele fără de voie, dăruiește lor împărăția cerească și împărțășirea bunătăților Tale celor veșnice.

Unul dintre cei care au prezis venirea în lume a Mântuitorului, moartea și învierea Lui, distrugerea Ierusalimului și sfârșitul jertfelor vechi-testamentare. Înscrie literele în pătrățelele libere, urmând traiectoria liniilor și vei afla numele lui.

Trasează de la marginea cercului trei linii drepte în așa fel, încât să încapă în fiecare celulă câte o prescură, un potir și o lumânare.

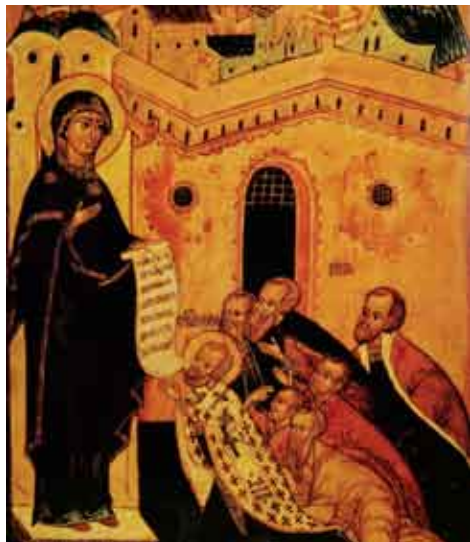
Botezul Domnului nostru Iisus Hristos

SOBORUL PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

A doua zi după sărbătoarea Nașterii Domnului Biserica Ortodoxă, se adresează Maicii Domnului, cea care L-a născut pe Mântuitorul, cu cântări și imnuri de laudă.

În calendarul bisericesc în această zi este marcată prăznuirea soborului Maicii Domnului. Anume în cinstea ei au fost compuse cântări și doxologii, în cinstea ei eu fost ridicate biserici și mănăstiri.

Sărbătoarea se numește Sobor pentru că creștinii se adună în această zi în biserici pentru a o slăvi pe Maica Domnului.

ἈΓΙΟΝ ΤΟ ΒΟΤΕΖΟΝ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ

Botezul Domnului se prăznuiește pe 19 ianuarie, iar în ajunul sărbătorii Biserica a stabilit zi de post aspru, la fel ca în ajunul Nașterii Domnului. În această zi se săvârșește prima sfințire mare a apei. Apa sfințită de Botezul Domnului are proprietăți minunate, de întărire duhovnicească a credincioșilor. Cu ea se sfințesc casele și icoanele.

În ajunul sărbători încă din trecut se obișnuiește a se face "iordanul" (denumirea provine de la râul Iordan): pe râuri se tăia gheța în formă de cruce, iar în partea de sus se făceau sculpturi de gheață în formă de cruce, porumbel sau alte simboluri creștine. Și astăzi se mai întâlnește asemenea practică. În ajunul Botezului, ca și în ajunul Nașterii Domnului, se postește până la apariția pe cer a primei stele.

Fără o nesesiitate urgentă în zilele de sărbătoare nu trebuie să lucrăm. Sărbătoarea trebuie prețuită și cinstită. Această zi trebuie închinată Domnului: să fim la biserică, să ne rugăm acasă, să citim Sfânta Scriptură și scrierile Sfinților Părinți, să facem fapte bune.

Cuviosul Nicon de la Optina

19/16 ianuarie

Această sărbătoare se mai numește Epifania, adică Arătarea Domnului, pentru că în această zi a avut loc arătarea Sfintei Treimi. În momentul botezului Domnului în Iordan, Dumnezeu S-a arătat în Ipostasele - Tatălui, Fiului și Sfântului Duh.

De această sărbătoare au loc două mari sfințiri ale apei, sunt numite mari pentru a le deosebi de sfințirea mică a apei, care se poate săvârși în orice zi a anului.

Prima sfințire mare a apei se săvârșește în ajunul Botezului Domnului în biserică, iar a doua în ziua Botezului sub cerul liber, afară, la râuri, fântâni. Această practică a rămas, probabil, de la creștinii din trecut, care se adunau la Iordan în ziua Arătării Domnului, pentru a pomeni botezul Mântuitorului.

În ziua aceasta toate apele pamântului sunt sfințite; de aceea femeile nu spala rufe pentru următoarele opt zile până la sfârșitul praznicului.

În Iordan botezându-te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te, și Duhul în chip de porumbel a adeverit întărirea cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, slavă Ție. (Troparul, glasul 1)

Tăierea împrejur cea după trup a Mântuitorului nostru Iisus Hristos

14/1 ianuarie

După opt zile, când, după legea veche, trebuia să fie tăiat Pruncul împrejur, I-au pus numele Iisus, așa cum a spus Îngerul mai înainte de zămislire (Luca 2, 21).

În Noul Testament tradiția tăierii Împrejur a fost înlocuită cu Taina Botezului, prefigurare a căruia a fost în vechime. Sărbătoarea Tăierii împrejur a Domnului a fost instituită în amintirea punerii numelui Pruncului Hristos în a opta zi de la naștere, nume prevestit de Arhanghelul Gavriil Fecioarei Maria și de Înger Dreptului Iosif. L-au numit Iisus, ceea ce înseamnă Mântuitor. Acest nume simbolizează și marea slujire a Fiului lui Dumnezeu întrupat, căci "El va mântui oamenii de păcatele lor" (Matei. 1,21).

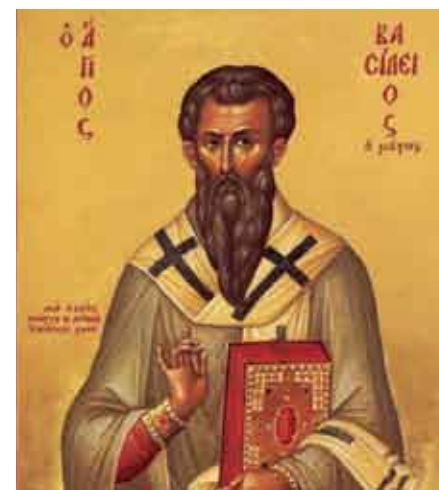
OMUL ÎNDUMNEZEIT

14/1 ianuarie

Copilăria Sfântului Vasile cel Mare

Viitorul mare arhiepiscop al Cappadociei s-a născut aproximativ în anul 330. El provenea dintr-o familie, în care credința creștină se transmitea prin ereditate. Bunica Sfântului Vasile cel Mare, sf. Macrina, l-a avut drept învățător pe sf. Grigorie de Neocezareia. Tatăl său, Vasile, a fost retor în Neocezareea, iar mama sa, Emilia, a fost fida unii mucenic creștin. În timpul prigoanei împăratului Maximian Vasile și Emilia timp de șapte ani s-au ascuns prin păduri, unde trăiau în cele mai aspre condiții. Și numai după încetarea persecuțiilor s-au putut întoarce acasă. Ei au avut zece copii, dintre care patru sunt cinstiți de Biserica în rândurile sfinților: Vasile cel Mare, Grigorie de Nyssa, Petru de Sevastia și Macrina mezina.

De la părinți Vasile a moștenit bunăcuviința creștină și erudiția. Primul său învățător a fost tatăl, sub îndrumarea căruia învață "școala vieții și a cuvântului", primește cunoștințele primare și se învață dumnezeiasca cinstire. După aceea Vasile pleacă în Cezareea Cappadociei, unde intră la școala de gramatică.

După terminarea studiilor Vasile vine la Atena, unde se împrietenește cu Grigorie Teologul. Amintindu-și de Vasile în perioada ateniană, Grigorie pune un accent special pe erudiția lui, prin care și-a depășit toți contemporanii.

Terminând Academia, Vasile se întoarce la bașnină, iar în scurt timp întreprinde și o călătorie prin mănăstirile Siriei, Palestinei și Egiptului. Sub influența sorie sale Macrina, Vasile se apropie mai mult de biserică, iar episcopul de Cezareea, Dianius, care îl aprecia deosebit de mult, îl încurajează să accepte o slujbă bisericească.

La 14 iunie 370, Sf. Vasile este ales episcop al Cezareii, cel mai important susținător al său fiind Grigorie Nazianz. În această înaltă funcție, el era totodată Mitropolit al Capadociei și Exarh al Pontului, autoritatea sa întinzându-se între Balcani, Mediterană, Marea Egee și până la Eufrat. El a depus un enorm efort la organizarea bisericii și a luptat pentru drepturile clerului, totodată punând un mare accent pe temeinica pregătire canonică și spirituală a preoților.

MINUNI LA IORDAN ÎN ZIUA BOTEZULUI DOMNULUI

În ziua Botezului Domnului Patriarhul Ierusalimului însoțit de numeroși episcopi, preoți și credincioși veniți din toată lumea creștină organizează o mare procesiune la râul Iordan. Această procesiune reactualizează pentru fiecare generație evenimentele desfășurate pe malul acestui râu cu peste două mii de ani în urmă, când Fiul lui Dumnezeu, a coborât smerit la apele Iordanului pentru a primi botezul din mâinile Sfântului Ioan Botezătorul.

Procesiunea care se desfășoară în această zi la Iordan începe foarte de dimineață, după ce autoritățile deschid porțile zonei de frontieră dintre Israel și Iordania, zonă extrem de securizată. Pe culoarul special amenajat pătrund aici zeci și sute de autobuze și mașini pline cu oficialități și pelerini. Odată ajunși la Biserica cu hramul Sfântului Ioan Botezătorul din apropierea râului, ierarhii se îmbracă în veșminte de sărbătoare și după săvârșirea Sfintei Liturghii se îndreaptă pe jos spre râul Iordan. Drumul spre apa Iordanului este puțin în coborâre și deja mulți pelerin sunt ajunși la locul Botezului Domnului, loc amenajat astăzi cu un spațiu special pentru săvârșirea sfinte slujbe și mai multe trepte care permit coborârea în vadul râului. Cu toții cântă troparul Botezului Domnului: „În Iordan botezându-Te Tu Doamne...”

Procesiunea și mulțimile de astăzi ne amintesc și de numeroșii evrei care coborau în vechime la Iordan pentru a asculta predica înflăcărată a Sfântului Ioan Botezătorul, cât și pentru a primi botezul. În acest loc a venit din Galilea și Iisus pentru a se boteza, dar văzând Ioan că Iisus vine la el pentru a primi Botezul l-a oprit pe Acesta zicând: „Eu am trebuință să fiu botezat de către Tine”. Sfântul Ioan cunoștea că el botează cu apă spre pocăință, dar Iisus boteza cu Duh Sfânt și cu foc.” Și botezându-se Iisus, când a ieșit din apă, îndată cerurile s-au deschis și Duhul lui Dumnezeu s-a văzut pogorându-Se peste El ca un porumbel, iar glasul Tatălui s-a auzit din ceruri zicând: „Acesta este Fiul Meu Cel iubit, întru care

am binevoit, pe Acesta să-L ascultați”. Natura însăși L-a recunoscut pe Creator și apele Iordanului s-au întors ca o plecăciune înaintea ziditorului lor.

În partea cealaltă a Iordanului, în dreptul localității Betabara, loc în care tradiția stabilește locul exact al Botezului Domnului sunt adunați creștinii din Iordania care săvârșesc și ei în același timp sfânta slujbă a sfințirii apelor. Până nu de mult Patriarhul ortodox al Ierusalimului binecuvânta apele dintr-o barcă aflată în mijlocul Iordanului, dar recent a fost construit un pod din lemn care permite accesul slujitorilor până în mijlocul apei. După cuvenitele rugăciuni și binecuvântări, Patriarhul aruncă în apă o cruce din lemn spre care mulți tineri înoată. Se crede că primul credincios care ajunge la sfânta cruce va avea un an bun și multe binecuvântări de la Dumnezeu.

Mai mulți porumbei albi eliberați, înconjoară pentru câțiva vreme locul Botezului amintind de Epifania Domnului. Credincioșii confirmă că pentru câteva clipe apele Iordanului se întorc spre a cinsti în felul lor sărbătoarea aceasta. Deși afară este destul de frig la această dată calendaristică mulți dintre credincioși se aruncă în apele Iordanului îmbrăcații fiind în niște cămăși albe și lungi numite crijme, pe care apoi le păstrează cu grijă pentru a le îmbrăca după obștescul sfârșit.

În cele din urmă Patriarhul, sau alt episcop ține o cuvântare în care prezintă credincioșilor evenimentele petrecute aici în decursul istoriei biblice începând de la trecerea în pământul făgăduinței și până la profetul Ilie, Sfântul Ioan Botezătorul, Maria Egipteanca și alți mari sfinți care au pășit pe aici. Este aproape imposibil ca toate acestea să nu-l transpună pe omul credincios în spațiul credinței și al prezenței lui Dumnezeu. Chiar dacă nu a intrat cu cei curajoși în apele Iordanului, oricine simte de acum o înnoire și o ușurare care îi dă credința și râvna de a păși mai mult pe urmele lui Dumnezeu care s-a arătat și a făcut multe minuni aici.

Să facem cunoștință

povestire

Se a venea pentru prima dată la cei dintr-a 7 «A». A intrat în clasă cuprinsă de emoții: colegii au averizat-o că elevii sunt dificili și că își iubeau foarte mult tânăra învățătoare, care, pe neașteptate, recent se concediasse. A fost întâmpinată de gălăgie și strigăte asurzitoare, cineva bătea peste masă, altcineva cânta și râdea, altcineva imita diferite voci. Acestea însă deloc n-au tulburat-o. S-a așezat liniștită la masă și aruncă o privire în clasă: numai un băiețel nalt și zdrăvior nu participa la această dezordine, iar când colegul de bancă a scos o carte și a vrut s-o trântescă pe bancă, băiatul i-a șoptit ceva și acela a ascuns cartea.

Învățătoarea începu să răsfoiască registrul, trecând cu privirea prin lista de elevi. Prin zgomotul și vuietul din clasă străbătu, în sfârșit, vocea înceată a învățătoarei:

– Petea Procopenko - la tablă!

Zarva se potoli. Din ultima bancă se ridică un băiat pistruiat, și privind cu nedumerire învățătoarea, se apropie de tablă.

– Scrie, - porunci învățătoarea și începu să dicteze:

– “Sunt un elev nu prea vajnic. Pentru mine gramatica este ca în poveste, - o ladă încuiată cu șapte lăcăși! Să învăț - nu-mi place”.

– De ce ați dictat asta despre mine? - a întrebat supătat Petea.

– Ai zis și tu, de ce crezi că-i despre tine? Poate ești cel mai bun dintre cei mai buni, - răspunse cu seriozitate învățătoarea.

– Iată acum vom verifica. Așa... Cinci greșeli într-o propoziție. După cum se vede ai scris despre tine, - a spus cu compătimire învățătoarea, susținută fiind de râsul colectiv al întregii clase.

– Poate aveți vreun eminent?

– Pavlova, - a spus cineva.

– Sonea Pavlova - la tablă.

Din prima bancă se ridică o fetiță îngrijită și bine îmbrăcată. Se apropie mândră de tablă și luă creta în mână. Iar învățătoarea deja îi dicta:

– “Mă plac foarte mult, sunt frumoasă și deșteapt”.

Aici învățătoarea se opri:

– Tu ești șefa clasei?

– Ce-mi trebuie mie asta? - cu falsitate răspunse fetița.

– Ei bine, atunci continuă: “N-am nevoie de nimeni și să ajut n-am de gând pe nimeni”. Scrii, desigur, fără greșeli, însă gândurile tale, cu regret, sunt un șir de greșeli.

– Cine-i șeful clasei?

– Petrova, - răspunse clasa.

Deja nu mai făceau gălăgie. Învățătoarea i-a interesat. La tablă ieși o fetiță. Luă creta, apoi o scăpă din mâini, o ridică și se emoționează și mai tare.

– Scrie: “Ei, ce fel de șefă sunt? Nimeni nu vroia să fie șef, de aceea m-au les pe mine, iar eu n-am putut refuza”. Ce să zic, bine ai scris, fără greșeli. Se vede că ești o fetiță modestă și bună. Iar șefă nu-i neapărat să fii. Vom alege pe altcineva.

La un moment dat, ea observă că un elev trecu cu privirea prin clasă și trânti cu putere capacul de la bancă, iar după el, toți ceilalți trântiră capacele de la bănci.

“A, se pare că au și un lider”, - trase concluzia învățătoarea, și, apropiindu-se de banca lui, zise tare:

– Ei, e rândul tău să ieși la tablă. Cum te cheamă?

– Vladimir Iliciov. Mergea, de parcă poza

înaintea colegilor. Luă creta cu neglijență.

Învățătoarea îi dictă:

– “Sunt conducător și cârmuitor. Și mă cheamă Vladimir Iliciov, aproape Lenin”. Clasa izbucni de râs.

– “Ce-i drept, nimic bun nu pot organiza, în afară de năzdrăvăni”.

Clasa murea de râs.

– Nu voi scri așa ceva, - strigă băiatul. Nu aveți dreptul să mă insultați. Am să mă plâng!

– Te vei plâne? - întreabă învățătoarea. - Eu pot să mă plâng, deși încă nu o voi face. Poate vei mai înțelege ceva. Pentru că tu ești cel care mi-ai organizat o așa întâlnire și ai încercat să-mi strici lecția. Eu însă de patruzeci de ani lucrez în școală... Iar voi, - se adresa către clasă, - cum de nu vă este rușine? Văd atâtea fețe bune și deștepte. Fiecare dintre voi este o personalitate unică. Dar ați căzut sub influența unui codaș. El nu are cu ce se mândri.

Învățătoarea arătă spre băiatul înalt:

– Vino la tablă. Scrie: “Parcă sunt capabil. Dar am prea multe treburi de făcut. La școală nu mi-i interesant. Și, în afară de asta - mi-i lene...” Ei, ce zici? - întreabă învățătoarea. - Am dictat corect despre tine?

– Corect. Și despre ceilalți la fel. E bine să poți așa ghici.

– Iată că am și primit recunoștința, - râse învățătoarea, cu un răs tână și zgomotos. - Iar ca să nu-ți fie urât la școală, noi te vom alege șeful clasei. Copii, sunteți de acord?

– De acord! - răspunse clasa. - Vitika va fi un șef bun!

– Cere ajutor de la eminenti, de exemplu, de la Sonea Pavlova, ca să nu-și folosească talentele numai pentru sine.

Auzind aceste cuvinte Sonea începu a râde:

– Nu mai sunt chiar atât de rea, după cum ați dictat, dacă trebuie - voi ajuta!

– Iată așa e minunat! Cred că astăzi ați făcut un pas important - ați început a vă cunoaște pe sine.

13

1	□	□	□	□	□	□	□	□
2	□	□	□	□	□	□	□	□
3	□	□	□	□	□	□	□	□
4	□	□	□	□	□	□	□	□
5	□	□	□	□	□	□	□	□
6	□	□	□	□	□	□	□	□
7	□	□	□	□	□	□	□	□
8	□	□	□	□	□	□	□	□
9	□	□	□	□	□	□	□	□
10	□	□	□	□	□	□	□	□
11	□	□	□	□	□	□	□	□
12	□	□	□	□	□	□	□	□
13	□	□	□	□	□	□	□	□

- Orașul în care a copilărit Iisus.
- Mama ucenicilor Ioan și Iacov.
- Oraș din Galileea, în care predică Iisus.
- Supranumit Apostolul neamurilor.
- Ucenicul care a luat locul lui Iuda.
- “Dumnezeu este cu noi”.
- Soția celui care a încercat să înșele pe apostolul Petru.
- Cel care a vrut să vadă cu ochii săi pe Iisus după ce a înviat.
- Unul dintre evangheliști care era doctor.
- Femeia din care Iisus și a scos șapte duhuri necurate.
- Orașul spre care se îndreptau cei doi ucenici, dintre care unul se numea Cleopa, când li s-a arătat Iisus după înviere.
- Mama lui Timotei.
- Iacov și Ioan au fost numiți de Iisus “fiii...”

Ortodoxia în Antarcida

Ridicarea primei biserici ortodoxe în Antarcida a început în anul 2004 pe teritoriul stațiunii ruse de cercetare Bellinshauzen. După sfințire și până în prezent în biserică se săvârșesc cu regularitate sfintele slujbe.

Biserica Sfintei Treimi din Antarcida

Liturghie la Polul Nord

În luna aprilie 2008 la Polul nord a fost săvârșită pentru prima dată o Sfântă Liturghie. O biserică improvizată din cort a fost instalată pentru câteva ore pe un ghețar. Slujba divină a fost condusă de Arhiepiscopul de Petropavlovsk și Camciatka Ignatie. Înainte de Sfânta Liturghie Arhiepiscopul Ignatie a sfințit biserica-cort, în cinstea celor 12 Apostoli, ca să se arte simbolic că învățătura lui Hristos a ajuns până la marginile Pământului.

Ortodoxia în Asia

Mongolia – este una dintre țările, unde începutul predicii ortodoxe a fost pus de misionarii ruși. Biserica ortodoxă în cinstea Sfintei Treimi funcționa în orașul Ugre din 1864, până în 1927 mai funcționau trei parohii. În anul 1998 aici a venit protoiereul Anatoliei Fasesciko, care a renovat Biserica Sfintei Treimi. Apoi a fost înlocuit de preotul Alexei Trubaci care supraveghează construcția unei noi biserici în Ulan-Bator, de asemenea, editează în limba mongolă o carte despre istoria Ortodoxiei în Mongolia, lucrează asupra traducerii unei cărți de rugăciuni, bo-

tează băștinașii. Până în prezent în parohie sunt aproximativ zece mongoli ortodocși.

Coreea de Nord: în această țară din 2006 funcționează o biserică ortodoxă în Phenian (Patriarhia Moscovei), în care slujește clerul nord-coreian, însă coreienii ortodocși sunt uniți.

Coreea de Sud: după alungarea misionarilor ruși în 1949, pentru ortodocșii coreieni au sosit vremuri nu prea ușoare. O nouă etapă a misiunii este legată de activitatea mitropolitului de Seul - Soteriu (Trambasa), care veni la Seul în 1975 ca și paroh al bisericii Sfântul Nicolae din Seul. În anii care au urmat, el a deschis biserici în Pusan, Incihon, Ciondju, Palan-Ri, Mănăstirea Schimbării la Față a Domnului în Kampung, a înființat un seminar în Seul. În prezent conduce mitropolia subordonată Patriarhiei Constantinopolului, din care fac parte majoritatea sud-coreenilor ortodocși - care sunt în număr de aproape două mii.

Misiunea Ortodoxă din Japonia - aici s-a păstrat cel mai bine și s-a înmulțit moștenirea misionarilor ruși de până la revoluție. În această țară activează Biserica Ortodoxă Autonomă a Japoniei (Patriarhia Moscovei), trei eparhii care includ câteva zeci de parohii și zece mii de credincioși.

Thailanda: din 1999 aici funcționează o parohie a Patriarhiei Moscovei în Bancok și o biserică, ridicată în cinstea Sf. Irh. Nicolae. În afară de Bancok, există societăți ortodoxe în provinciile Phuket și Cionbury (Pattay). A fost tradusă Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur în limba thailandeză, a fost editată o carte de rugăciuni în aceeași limbă. În credința ortodoxă s-au convertit deja câteva zeci de persoane băștinașe.

Parohia Adormirii Maicii Domnului din s. Patamacan, prov. Pracimburi.

Parohia Sfântul Ierarh Nicolae din Bancok.

Laos: în această țară există o societate ortodoxă subordonată Patriarhiei Moscovei, din care fac parte și câțiva laosiți care au primit ortodoxia. Aici e nevoie de un misionar, gata să se dedice predicii în mediul poporului din Laos.

Singapore: aici au fost dechise două parohii ortodoxe: unul în subordonarea Patriarhiei Constantinopolului, iar alta - a Patriarhiei Moscovei, la care vin și se roagă credincioșii străini, care locuiesc în această țară.

Cambogia: aici este o biserică ortodoxă în Pnompen, pe lângă Ambasada Bulgariei. Activități misionare nu au loc. Se spune că, în curând, biserica împreună cu teritoriul vor fi vândute.

Vietnam: în or. Vungtau din 2002 activează o parohie a Patriarhiei Moscovei, unde vin să se roage numai credincioșii vorbitori de limbă rusă din această țară. Până în prezent nu s-a făcut misiune ortodoxă în această țară, deși populația este deschisă pentru creștinism, fapt demonstrat de misiunea catolică: aici locuiesc mulți catolici, în pofida persecuțiilor conducerii comuniste.

India: în perioada noii istorii prima biserică ortodoxă a fost deschisă în 1781 în or. Kalkutta (Bengalia de Vest) Iar în anii 1980 misionarii greci au reușit să deschidă încă două parohii în alte două state. În prezent se află în construcție o biserică rusă în or. Dely, însă misiune ortodoxă, în afară decât în Bengalia de Vest, nu este.

Filipine: prima biserică ortodoxă a fost deschisă aici în 1935 de un grup de emigranți ruși, însă misiunea în rândul populației a început nu demult, în 1983. În anul 1995 un grup de filipinezi, împreună cu preotul Filimon Castro au trecut în Biserica Ortodoxă și au fost primiți sub omoforul Patriarhiei Constantinopolului. În prezent funcționează trei biserici, patru paraclise, o mănăstire de maici, activează șase misiuni, trei preoți și sunt aproximativ 600 de enoriași filipinezi, care au trecut la ortodoxie.

Indonezia: aici lucrările misionare au început pe la sfârșitul anilor 1980 datorită strădaniilor unui indonezian, convertit la ortodoxie - ale arhimandritului Daniil (Baiantoro). Pe parcursul acestor ani a reușit foarte multe: să construiască biserici, să înființeze societăți ortodoxe aproape în toate regiunile țării, în același timp au fost hirotoniți mai mulți preoți dintre băștinași, se fac multe traduceri și se desfășoară o amplă activitate editorială. Până în prezent se numără aproximativ 2,5 mii de indonezieni ortodocși.

Malaezia: în această țară nu există nicio biserică ortodoxă, însă este un grup de creștini ortodocși dintre malaezi și, din Singapore arhimandritul Daniel (Toinbi) o dată pe lună vine la Cuala-Lumpur pentru a sluji această obște.

În asemenea țări din **Asia de Sud și de Vest precum Sri-Lanca, Bruney, Myanmar, Bangladesh, Butan și Nepal** niciodată nu a răsunat încă o predică ortodoxă, aici nu sunt parohii ortodoxe.

În **Asia Centrală, în Pakistan** la fel nu există nicio misiune sau biserică ortodoxă. În **Afganistan** în anul 2006 pe partea română a aeroportului din Candagar a fost construită și sfințită prima biserică ortodoxă din această țară, care este deservit de preoții români.

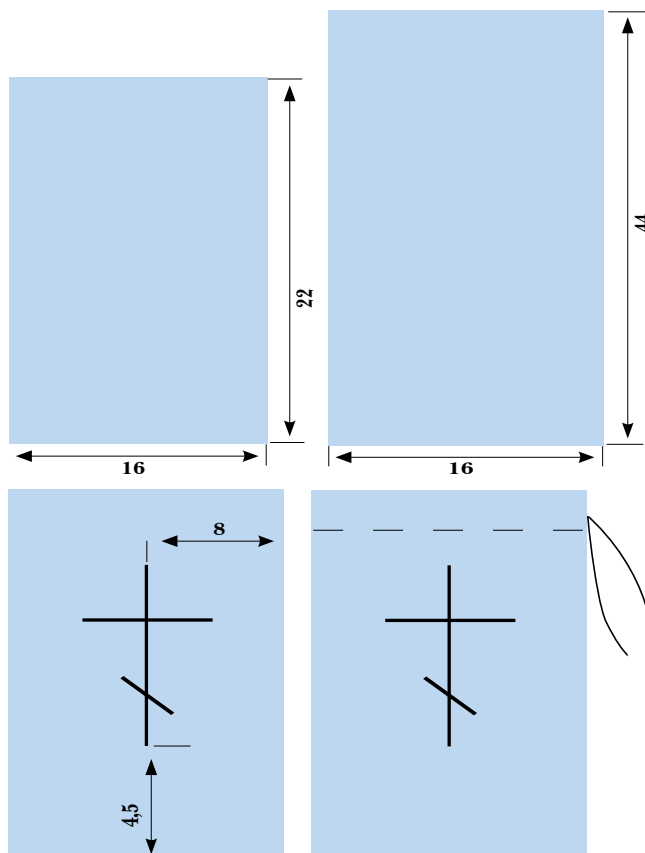
Punguța pentru prescuri

Venind la biserică, de fiecare dată observi că mama sau bunica neapărat transmit pentru pomenire numele rudelor înscrise în pomelnice sau pe foițe pentru sănătatea celor vii sau odihna adormiților. La sfârșitul slujbei ele nu uită să ia prescuri, niște pâinele micuțe și foarte gustoase din care preotul în Altar a scos părțile pentru cei pomeniți. Spunând rugăciunea cuvenită noi mâncăm prescurile, rugându-ne pentru cei apropiați.

Pentru a păstra mai bine prescurile aduse de la biserică, vă recomandăm să vă coaseți o punguță. Iată modelul mai jos.

Planul de lucru

1. Tăiem o bucată de pânză cu lungimea de 44 cm și lățimea de 16 cm. Punem părțile pânzei în două.
2. Să trasăm liniile unde vom coase crucea. Să punem pe aceste linii panglicile subțiri în formă de cruce pe care să le coasem cu mâna sau la mașina de cusut. Crucea de pe punguță mai poate fi brodată. Dimensiunile panglicii pentru cruce: lungime 1 – 10 cm, II – 6,5 cm
3. Să coasem marginile punguței pe dos, lăsând de la margini 0,5 cm. Întoarcem punguța pe față.
4. Margina de sus a punguței o îndoiem cu 2 cm și o coasem, lăsând loc pentru a pune o panglică (și a lega punguța).
5. Punem panglica și legăm punguța. Capetele panglicii să le topim foarte atent la foc, pentru a nu se destrăma. Lungimea panglicii — 70 cm.
6. Punguța se calcă cu ferul de călcat, iar dacă mai rămâne loc se mai poate broda un ornament.

Cutia pentru cadouri Căsuță de Nașterea Domnului

Așa poate fi numită această variantă de cutie pe care vă propunem să o confecționați pentru a pune în ea cadourile de sărbătoare. Pentru aceasta aveți nevoie de hârtie mai groasă, hârtie colorată sau vopsele guași, panglică pentru a lega, lipici, foarfece, clei, creion și riglă.

Căsuța noastră are fundul pătrat, patru pereți și un acoperiș din patru triunghiuri, care se pot deschide.

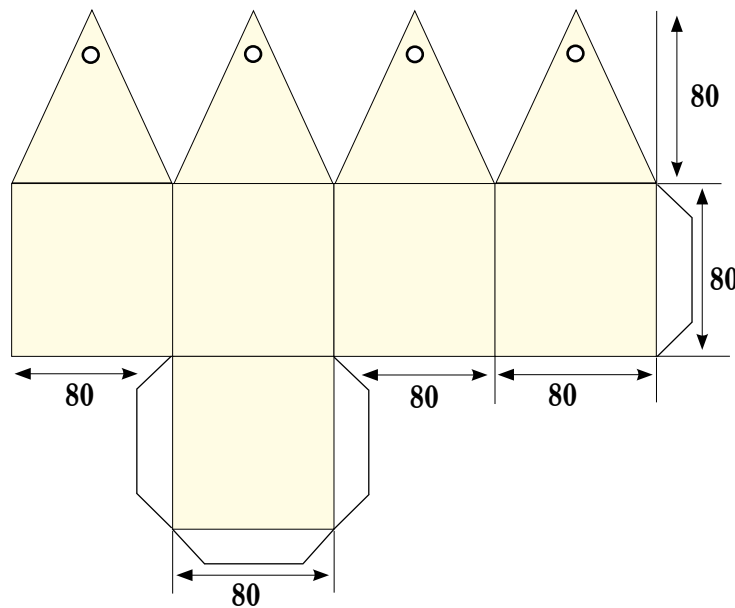
1. Să vedem schema căsuței propusă de noi, alegeți mărimile dorite, așa încât să încapă modelul.

2. Trasați conturul modelului cu creionul și rigla, decupați-l. După aceea îndoiți părțile care se vor lipi.

3. Faceți pe acoperișul căsuței găuri, în care să puneți panglica și a le lega.

4. Până a lipi marginile căsuței, desenați cu vopsele guași ornamentele pe căsuță așa cum vă place mai mult sau ornamentați-o cu aplicații din hârtie colorată.

5. Puneți căsuța să se usuce. Toate detaliile desenate sau lipite, ar fi bine

să fie puse sub o greutate ca marginile să nu se deformeze.

Legăți căsuța cu panglică frumoasă și imaginați-vă cât de mult se va bucura acel care va primi cadoul într-o cutie atât de frumoasă!

Dragii noștri cititori, redacția noastră vă felicită cu marea sărbătoare a Nașterii Domnului și vă dorește mulți ani trăiți cu înțelepciune și dragoste pentru aproapele. Fiți buni, ascultați-vă părinții. Decupați paginile cărții, apoi prindeți-le la mijloc și ve-ți avea, din partea noastră, un mic cadou.

COLECȚIA

Prima mea bibliotecă

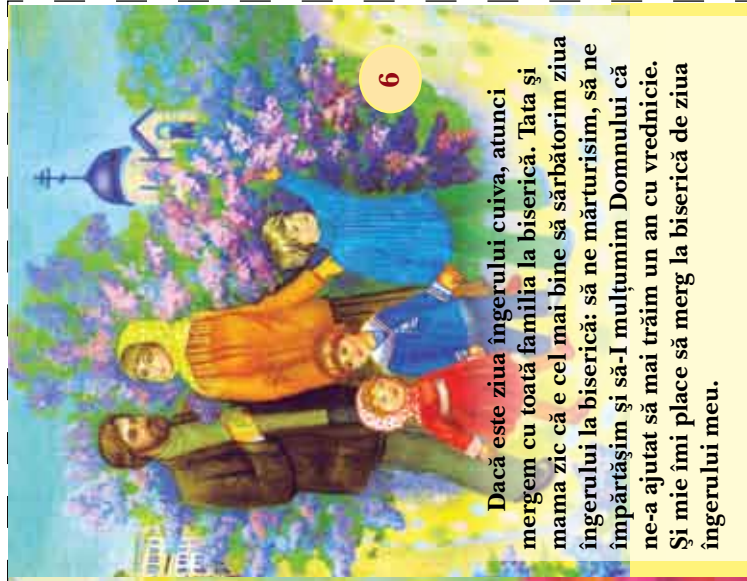
Elena Bogușeva

AZI E ZIUA ÎNGERULUI MEU

Iată că veni și momentul cel mai important: părintele a scos din Altar Potirul cu Sfintele Tăine ale lui Hristos! Eu m-am închinat la Sfintele Tăine, am încrucișat mâinile la piept și m-am împărtășit. Mă simțeam atât de bine!

9

6

Dacă este ziua îngerului cuiva, atunci mergem cu toată familia la biserică. Tata și mama zic că e cel mai bine să sărbătorim ziua îngerului la biserică: să ne mulțumim Domnului că ne-a ajutat să mai trăim un an cu vrednicie. Și mie îmi place să merg la biserică de ziua îngerului meu.

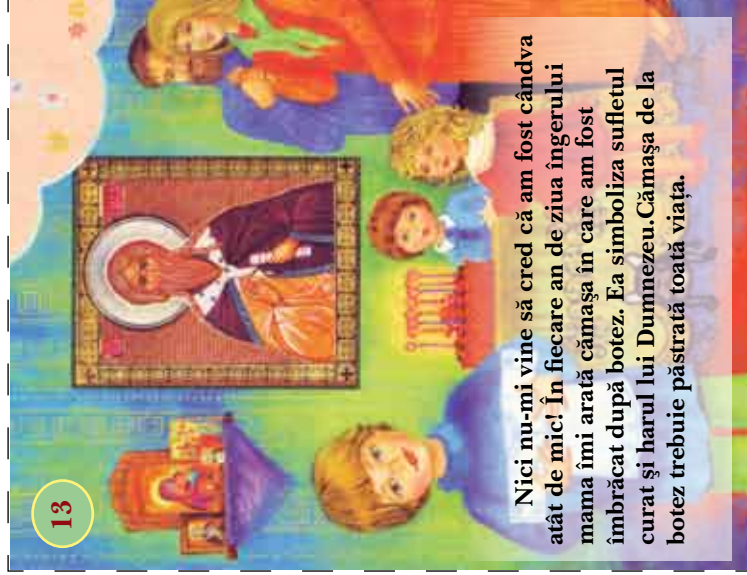
11

De ziua îngerului tău simți cât de mult te iubesc cei apropiați! Casa e plină de bucurie, masa încărcată de bucate. Vin prietenii în oșpeție, mă felicită și desigur, îmi aduc cadouri! Mai târziu eu mă rog pentru cei care mi-au dăruit ceva.

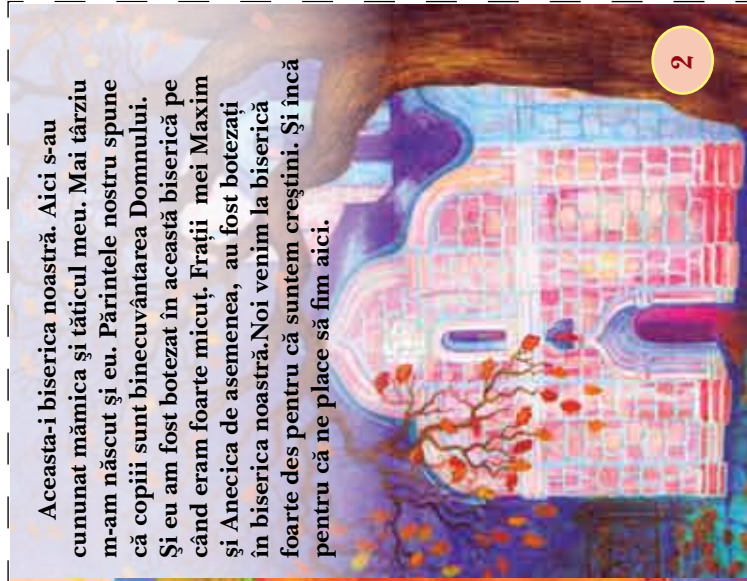
4

Prima mea icoană o am în dar de la nașul meu de botez. Pe ea este chipul îngerului păzitor. Îngerul are o față minunată. Nașul mi-a povestit că îngerul mă ocrotește din pruncie, că el îmi ajută să cresc mare și mă apără. Când am crescut mai mare mama m-a învățat rugăciunea către îngerul păzitor.

13

Nici nu-mi vine să cred că am fost cândva atât de mic! În fiecare an de ziua îngerului mama îmi arată cămașa în care am fost îmbrăcat după botez. Ea simboliza sufletul curat și harul lui Dumnezeu. Cămașa de la botez trebuie păstrată toată viața.

2

Aceasta-i biserica noastră. Aici s-au cununat mămică și taticul meu. Mai târziu m-am născut și eu. Părintele nostru spune că copiii sunt binecuvântarea Domnului. Și eu am fost botezat în această biserică pe când eram foarte micuț. Frații mei Maxim și Anecica de asemenea, au fost botezați în biserica noastră. Noi venim la biserică foarte des pentru că suntem creștini. Și încă pentru că ne place să fim aici.

Intrând în biserică, ne închinăm și ne facem semnul crucii. Apoi cumpărăm lumânări și transmitem pomelnicul pentru pomenirea rudelor și apropiaților.

7

Eu mă închin la icoana sfântului al cărui nume port, a Sfântului Proroc Ilie, aprind o lumânare și mă închin și la alte icoane. La biserică este atât de luminos și festiv.

8

În ziua de pomenire a Sfântului Proroc Ilie mă pregătesc pentru primirea Sfintelor Taine. După mărturisire mi-i atât de ușor pe suflet! Îngerul păzitor și Sfântul Ilie mi-au ajutat să mă mărturisesc atât de bine, căci i-am rugat atât de fierbinte!

Bună ziua! Mă cheamă Ilie. Aceștia sunt mama mea, fratele mai mic Maxim și surioara Aneșica.

1

Păcat că tata este acum la servici. Măine am o mare sărbătoare. Mama spune că această zi e la fel de importantă ca și ziua mea de naștere. Măine e ziua îngerului meu!

14

Așa se obișnuiește în familia noastră, ca eu și cu fratele și surioara mai mică să ne rugăm în fiecare seară Domnului, sfinților și îngerului păzitor, care ne ocrotește.

Fi rugăm să nu ne părăsească, ci să ne întărească în dragostea pentru Domnul și credința ortodoxă. Mama și tata de asemenea se roagă pentru noi, iar noi - pentru ei. Cât e de bine să fi creștin!

Despre faptul cum am fost botezat, am aflat de la mama. Parintele m-a cufundat de trei ori în cristelniță, iar apoi mi-a pus la gât crucea și m-a îmbrăcat în cămașă albă.

3

La botez Domnul mi-a dat un înger păzitor, care de atunci este întotdeauna alături de mine.

După masa de sărbătoare, noi cântăm, spunem poezii. Cei maturi se bucură și eu împreună cu noi! Adevărat a zis mama că ziua îngerului este a doua zi de naștere!

12

Acesta e nașul meu de botez. El a promis Domnului să mă ajute să cresc un adevărat creștin. Când eram mic, nașul mă aducea la biserică și mă împărțea. Iar când am crescut, mi-a ajutat să mă pregătesc de mărturisire. Nașul meu este foarte blând și întotdeauna gata să mă ajute. Eu mă rog adesea pentru sănătatea lui.

5

10

Astăzi am fost în oșpeție la Dumnezeu! Și îngerul meu a fost cu mine. Însă aici bucuria nu se termină: la mine au venit oaspeți și acasă de asemenea, va fi sărbătoare! Cred că va fi foarte vesel!